

De Journalist

11-04-2000

Magazine van de VVJ

**Kwaliteit en deontologie van
Vlaamse pers**

Ludwig Verduyn back in town

Fotoprijzen uitgereikt

Magazine van de Vlaamse
Vereniging van
Beroepsjournalisten

11 april 2000, nummer 7
Verschijnt veertiendaags

Redactieraad

Laurent Coppens
Pol Deltour
Farid El Mabrouk
Wout Pittoors
Luc Standaert
Luc Vanheerentals

Redactie, coördinatie en V.U.

Ann Deceunynck
ann.deceunynck@euronet.be

Abonnementen

Lisbeth Moons
Vlaamse Vereniging van
BeroepsJournalisten
Steenkoolkaai 9 b
1000 Brussel
Tel. 02/229.14.70
Fax 02/223.02.72
vbj@belgian-journalist.be

Abonnementsprijs:

3.200,- Bef per jaar
1.500,- Bef per jaar voor studenten

Vormgeving

Jo Klaps
Drukkerij Sansen

Publiciteitsregie:

Media Selling Place BVBA
Lambermontlaan 170
1030 Brussel
Tel 02/241 55 55
Fax 02/241 55 33
media.selling@euronet.be

Drukkerij

Publiwest N.V.
Drukkerij Sansen
Nijverheidslaan 5
8970 Poperinge
Tel. 057/33 67 21 - Fax 057/33 40 18

Lid van de Unie van Uitgevers van de
Periodieke Pers

Van de redactie

Schot in de zaak

Er roert entwat in Vlaanderen, ten minste voor wat betreft journalistieke deontologie en opleiding van journalisten. De hoorzittingen die de commissie Media van het Vlaams Parlement in de tweede helft van maart organiseerde over kwaliteit in de media en deontologie van de media-actoren waren voor alle betrokkenen een gelegenheid om hun standpunt nog eens duidelijk te verwoorden. En wij hoorden er tot onze aangename verrassing dat de Vlaamse dagbladuitgevers op korte termijn met ons akkoord hopen te raken over de oprichting van een Raad voor media-deontologie. We vernamen eveneens dat de plannen rond een vorm van journalistenopleiding al vrij concreet zijn. De zaken gaan dus vooruit. Rest de vraag of ze vooruit gaan in de goede richting. Het antwoord is: min of meer. Om achterstevoort te beginnen: de raad voor mediadeontologie. Onze partners, de mediadirecties, weten al lang dat ze hier een verantwoordelijkheid op te nemen hebben. Zeker nu sommige magistraten een karikatuur maken van de deontologie en de mediahuizen proberen te reduceren tot 'onverantwoordelijke uitgevers'. Net als de uitgevers willen wij een raad voor mediadeontologie, maar niet helemaal dezelfde. We zijn het eens over de voorkeur voor zelfregulering boven een wettelijke of decretale regeling, ook al omdat dit de enige manier is om de raad bevoegd te maken voor zowel audiovisuele als print-media. Maar de mediadirecties lijken maar twee partners te zien: zichzelf en ons, de journalisten. Wij zien de zaken breder. Wij zien een aparte rol voor de hoofdredacteuren, die steeds duidelijker een positie tussen redactie en directie innemen. Want laten we eerlijk zijn: de tijd dat de hoofdredacteur een scherm vormde tussen zijn redactie en de rest van het bedrijf en van de wereld, is voorbij. En wij zien een plaats voor 'de samenleving', en de politieke wereld is nog altijd de meest representatieve vertegenwoordiging voor die samenleving. Niet in een raad voor deontologie zelf natuurlijk, maar wel als partner in het bestuur, de 'inrichtende macht'. En wij blijven de voorkeur geven aan een raad voor mediadeontologie op federaal niveau. De mediadirecties en de Vlaamse politici lijken niet te geloven dat een akkoord met de Franstalige uitgevers en journalisten mogelijk is. Maar wij willen het nog één keer proberen. Ook inzake de opleiding zijn de geesten geëvolueerd. De mediadirecties lijken het ongeveer eens te zijn over het 'voorstel-Van de Voorde'. Onze goede gewezen collega Bob Van de Voorde leurt al enkele jaren met een uitgewerkt plan voor een doorgedreven praktische journalistenopleiding, waarbij een ploeg stagiairs eigenlijk elke dag een krant maakt, die niet gedrukt wordt. Het voorstel voorziet voorts theoretische cursussen aan de universiteiten, en doorgedreven stages in diverse mediahuizen. Jullie merken het, het voorstel-Van de Voorde lijkt heel erg op dat van ons. Er is maar één verschilpunt. Het voorstel-Van de Voorde creëert 'een' nieuwe journalistenopleiding. Naast alles wat er al bestaat moet dat zowat de tiende zijn in Vlaanderen. De opleiding levert 'gediplomeerde journalisten' af, maar biedt die geen enkele garantie dat ze ook een baan vinden als journalist. Anderzijds geeft het systeem al evenmin een garantie dat elke journalist in de toekomst een basisopleiding gehad heeft. Een streven van ons waarin we van harte gesteund worden door de politieke wereld. Er is maar één punt waarop het voorstel-Van de Voorde moet worden aangepast om de perfecte opleiding te worden: het moment van aanwerving. Dat moet vóór de opleiding vallen, en niet erna. Dat is de enige manier om te verzekeren dat op termijn echt elke journalist een journalistieke vorming gehad heeft. Het is ook de enige manier om te voorkomen dat vroeg of laat iemand het uitoefenen van het beroep van journalist - net als dat van arts of advocaat - afhankelijk maakt van een diploma.

Luc Standaert

Inhoud

Actueel

Persvrijdal
Belga-zelfstandigen willen charter **5**

Wantrouwen VUM-journalisten diep geworteld **6**

Reportage

Zijn journalisten slechte mensen?
Journalisten en mediadirecties hebben elkaar nog veel uit te leggen **7 - 8 - 9**
Reacties politieke partijen

Actueel

Accreditatie Hannover 2000 nu aanvragen **9**

Onder embargo
Toogpunt **10**

Jobbank

11

Actueel

Fuji en Nikon bekronen persfotografen
Vlaams-Brabant schrijft persprijs uit **12**

Mensen achter het nieuws

Verduyn is back in town **13**

Actueel

Fotopersprijs Vlaanderen
Loonsverhoging Nederlandse journalisten **14**

foto: Johan Van Cutsem

De voorbije weken leefde er speciale belangstelling voor de kwaliteit en deontologie van Vlaamse pers achter de gevel van het Vlaams parlement.

Persvrijdal

Wout Pittoors

Het boek 'Persvrijdal' leest luchtig weg. Lezers die nooit in de buurt van de journalistieke stiel geweest zijn, krijgen er bijna zeker een 'zie-je-nu-wel'-gevoel van. Dat is alvast een opsteker voor auteur Hugo De Ridder, die op amper 152 bladzijden hogergenoemde stiel – althans zoals die vandaag bedreven wordt – deskundig onderuit stampt. Daarbij dient 'emocratie', als trefwoord, een slim trouwvulsel waarmee verwezen wordt naar de hutsepot van politieke en sociale emoties en 'statements' die tegenwoordig dagelijks door de media paraderen. Volgens De Ridder is daarmee de tijd van de grondige, rationele feitenontleding, van de zoektocht naar de maatschappelijke relevantie en van de gefundeerde duiding voorgoed voorbij. Maar de emocratische benadering kwetst mensen, zet hen letterlijk en/of figuurlijk in hun blootje op de foto's, in de teksten van radio en dagblad, op de TV-schermen ...

In 'Persvrijdal' worden precies 33 van deze gekwetsten ('mediavluchtelingen' schrijft de flaptekst) opgevangen door een gewezen journalist, die de auteur Bert Kassel heeft gedoopt en die voor deze sukkelaars (magistraten, hogere ambtenaren, opge-

jaagde koningskinderen, verontruste bankiers en zo) een 'asielburcht' heeft ingericht in een afgelegen Romaans klooster. Bert Kassel, die voor 80 procent op het lijf van Hugo De Ridder past (zegt de auteur zelf), leert zijn 'gekwetsten' omgaan met de media. Opdat ze elkaar niet zouden herkennen, dragen ze tijdens de gemeenschappelijke instructie kappen met stemvormers. Slechts in hun cel mag de kap eraf. Echter, het verraad slaat toe in de vorm van een vrouwelijke mediavluchteling, die zomaar aan de klok gaat hangen dat er in 'Persvrijdal' een 'niet geregistreerde pedofiel' rondloopt. Grote bom in de gazetten natuurlijk, enzovoort ...

De Ridder heeft een vrij schraal verhaal geschreven. Een dunne kapstok voor de eigen emoties die vooral heimwee naar zijn goede oude tijd verraden. Toen was Hugo De Ridder nog zo goed als eigendom van de CVP. De 'rationele feitenanalyse', de 'maatschappelijke relevantie' en de 'gefundeerde duiding' van de heer Hugo in 'De Standaard' waren navenant. Jongere journalisten, die bijvoorbeeld in de Fnac voor 'Persvrijdal' 590 zuurverdiende franken willen neertellen, mogen dit weten.

Belga-zelfstandigen willen charter

Een tiental Nederlandstalige zelfstandigen bij het persagentschap Belga herhaalt in een brief aan Eric Verduyven, de nieuwe contactpersoon bij Belga voor de zelfstandige medewerkers, de vraag voor een allesomvattend charter voor de samenwerking tussen het persagentschap en haar correspondenten. Het voorstel werd midden vorig jaar n.a.v. de herstructurering bij Belga ook al aan de directie overgemaakt, maar toen kwam er weinig reactie op. Sindsdien is er wel degelijk heelwat ten goede veranderd. Zo betaalt Belga sinds enkele maanden 3 BEF per woord (4,5 BF voor "urgents" en teksten waarvoor een deadline geldt) aan de zelfstandigen, werd een contactpersoon aangesteld en krijgen de correspondenten inzage in de teksten van hun hand die via het net verspreid worden.

Wat de vergoedingen betreft drukken de zelfstandigen hun voldoening uit over de verbeterde situatie, maar vragen ze tevens een minimumbedrag per bericht en een specifieke regeling voor dagtaken zoals het volgen van assisenzaken. Voorts wordt aangedrongen op inzage in de volledige Belga-kopij. Fundamentele wijzigingen aan teksten kunnen enkel in overleg met free-lancer. Ze vragen daarnaast dat ze hun eigen Belga-teksten mee mogen ondertekenen. In het charter moet voorts duidelijk worden gestipuleerd dat de freelancers volwaardige medewerkers zijn met wie in alle opzichten respectvol wordt omgegaan. Er dient ook een manier gevonden te worden om de zelfstandigen beter te informeren over water er allemaal reilt en zeilt binnen Belga.

Belga is overigens de enige redactie in Vlaanderen waar de zelfstandigen zich min of meer verenigd hebben. Midden vorig jaar werd in de lokalen van de Vereniging van Vlaamse Journalisten in Brussel een vergadering gehouden waar een tiental personen aanwezig waren, hetgeen toen leidde tot een gezamenlijke eisenplatform en steunbetuiging aan de eisen die de vakbonden toen naar voren brachten in het kader van de herstructurering. Sindsdien was er nog regelmatig individueel contact. (LV)

Wantrouwen VUM-journalisten diep geworteld

Bedrijfs-CAO massaal weggestemd, bijna 100 % voor (staking)acties

Laurent Coppens

Het is slecht gesteld met de motivatie van de journalisten van de VUM-groep. Aan de grondslag ligt een fundamenteel wantrouwen van de journalisten. Niet alleen vragen de redacties zich luidop af of de huidige directie van de VUM-groep nog in staat is om de sedert tien jaar dalende lezersmarkt van Het Volk en Het Nieuwsblad ooit om te buigen maar ook of de directie nog in haar krantenafdeling gelooft. Dat wantrouwen wordt onder meer gevoed door het zogenaamde Plan 2001 (een vermindering van de loonkost gelijk aan 34 voltijdse werknemers op de redacties) en de bedrijfs-CAO voor journalisten die besparingen vooropstelt. Het resultaat was dat die CAO door de journalisten massaal werd weggestemd.

De redactieafgevaardigden Peter Boon (tevens lid van de raad van bestuur van de VVJ), Johan Rasking en Ann Van Nieuwenhove hadden samen met de vakbondsafgevaardigden Lode Vershingen (LBC) en Eric Vandersmissen (BBTK) drie jaar lang onderhandeld. Was de globale uitslag voor hen geen verrassing, dan was het stemgedrag van de journalisten opgedeeld per krantentitel dat wel. 275 van de 340 VUM-journalisten namen aan de raadpleging deel: 62% stemde tegen. Terwijl de journalisten van Het Volk met 80% voor stemden, stemde 80% van de journalisten van Het Nieuwsblad en De Standaard tegen. De nieuwe (afgekeurde) bedrijfs-CAO voorziet in een harmonisering van de statuten van de journalisten van de VUM en Het Volk. In de praktijk betekent dit een verbetering in de vorm van meer loon en meer vakantiedagen vooral voor de journalisten van Het Volk.

Breepunten

De voornaamste breepunten situeren zich op drie terreinen.⁽¹⁾ Na tien jaar dienst kan het loon niet meer toenemen op basis van anciënniteit maar uitsluitend op basis van een positieve evaluatie. Omdat de directie geen procentuele verhoging wilde koppelen aan een positieve evaluatie en bovendien de al dan niet stijging van het loon wilde laten variëren op basis van de vage en bijgevolg interpreteerbare regel van 'de marktvoorwaarden en de beschikbare budgettaire ruimte', trokken de redactieafgevaardigden zonder akkoord omtrent dat punt naar de raadpleging. Dat het loon al na tien jaar wordt geplafonneerd en een stijging afhankelijk wordt gemaakt van voornoemd inhoudsloos begrip is voor vele journalisten het signaal dat de directie niet meer bereid is om op middellange termijn te investeren in een gedegen redactie. Bovendien hechten veel journalisten weinig geloof aan de objectiviteit van de evaluaties. Naar aanleiding van recent door chefs uitgevoerde evaluaties die door de hoofdredactie in negatieve zin werden aangepast (en na protest verticaal werden geklasseerd), vermoeden vele journalisten dat het resultaat van de evaluaties zal afhangen van de de budgettaire ruimte.

Het tweede breepunt situeert zich op het vlak van de inlooperperiode die zich over zes (lange) jaren uitstrekt. De nieuwe verloning houdt op de eerste plaats een verbetering in voor de jongere journalisten, in dienst getreden na 1993. Maar het wordt zes jaar wachten om van het nieuwe systeem volop te kunnen genieten. En tot zolang wenst de directie geen tewerkstellingsgarantie uit te spreken. Ten slotte zijn er nog de maaltijdcheques en de groepsverzekering. Terwijl deze voordelen als extra worden voorgesteld, dreigen ze op het einde van de rit het loonzakje van de journalisten lichter te maken.

Volwassen houding

Dirk Achten, uitgever van De Standaard vormt met Jaki Louage, uitgever van Het Nieuwsblad en Het Volk, directeur-generaal Guido Verdeyen, de personeelsdirecteur Koen Baert en de personeelchef Filip Verbrugge de directieafvaardiging. Achten beklemtoont dat de aandeelhouder Thomas Leysen in haar krantenafdeling blijft geloven. Hij verwijst naar de investering in nieuwe rotatiepersen en onderstreept dat Leysen zich niet uit de krantensector wenst terug te trekken. "Dat Het Nieuwsblad en Het Volk al tien jaar lang lezers verliezen, is een gegeven waar we niet omheen kunnen. Maar stellen dat de directie alleen maar schuld treft, is te simplistisch. Het zou getuigen van een volwassen houding als ook de journalisten eens in eigen boezem kijken en zich de vraag durven stellen of zij het goed hebben gedaan. De taak van de directie beperkte zich de afgelopen tien jaar tot het ter beschikking stellen van steeds meer middelen", aldus Achten die de bal terugkaatst. De uitgever van De Standaard gelooft dat een nieuwe ontwerpbedrijfs-CAO snel voorhanden zal zijn. Indien er over een maand geen significante vooruitgang is in de onderhandelingen, worden (staking)acties reëel. Liefst 98% van de journalisten van Het Nieuwsblad en de Standaard sprak zich uit voor acties. Dirk Achten sust: "Van de kant van de directie zal er alles aan worden gedaan om een open conflictsituatie te vermijden. Bovendien kan geen enkele rechtgeaarde journalist voor een staking zijn", aldus Achten die eraan toevoegt dat hij in een vorig leven beroepsjournalist was. Naast de bedrijfs-CAO voor journalisten lopen er nog gesprekken over het besparingsplan 2001. Dat plan dat op het hele bedrijf betrekking heeft, stelt een vermindering van de loonkost gelijk aan 34 voltijdse werknemers op de redacties. Dankzij zachte besparingsmaatregelen konden de redactieafgevaardigden dat aantal met 16 terugbrengen. Op heden ziet het er naar uit dat tegen eind 2001, de einddatum voor de uitvoering van het Plan 2001, geen 16 journalisten gevonden zullen worden die op vrijwillige basis zullen vertrekken. Het zou wel eens bij de Vlaamse Uitgeversmaatschappij een extra hete zomer kunnen worden.

(1) Voor de eigenlijke bespreking van het voorstel van bedrijfs-CAO verwijs ik naar de Journalist van 29 februari.

"Zijn journalisten slechte mensen?"

Twee hoorzittingen over de media in het Vlaams Parlement

Jaak Vandyck

In het Vlaams Parlement hadden op de donderdagen 23 en 30 maart j.l. twee belangwekkende hoorzittingen plaats. De commissie Cultuur, Media en Sport boog zich resp. over de kwaliteit en de deontologie in de media. Het initiatief ging uit van Carl Decaluwé. Zijn ontwerp van resolutie betreffende maatregelen om de kwaliteit in de media te bevorderen, kreeg de steun van Joachim Coens, André Denys, Margriet Hermans, Riet Van Cleuvenbergen, Mieke Van Hecke, Tuur Van Wallendael en Jo Vermeulen.

Het is de bedoeling een aantal experts te horen, op grond daarvan een rapport te bezorgen aan het Vlaams Parlement, daarover een debat te voeren, de conclusies op te nemen in het eindrapport en te verwerken in de nieuwe beheersovereenkomst met de openbare omroep. Het is insgelijks de bedoeling de andere media aan te sporen die conclusies te onderschrijven.

Assisenhof

De eerste fase is intussen dus achter de rug: de twee hoorzittingen, die in theorie over verschillende onderwerpen gingen, maar in de praktijk in mekaar overliepen. In de eerste hoorzitting, op donderdag 23 maart, van 14 tot 18 uur, werden vier sprekers uitgenodigd. Em. prof. Jan Kerkhofs, van de KU Leuven, deed een poging om vanuit de filosofie de begrippen kwaliteit en deontologie in de media te omschrijven. Als voorzitter van de Vereniging van de Vlaamse Radio- en Televisiepers hernam journalist Jaak Vandyck, van Het Belang van Limburg, in een uitgebreide versie de toespraak die hij hield op de uitreiking van de jaarlijkse radio- en televisieprijs, gepubliceerd in ons nr.3. De tussenkomst van Cas Goossens, voormalig administrateur-generaal van de VRT, was samen te vatten in de twee citaten waar hij graag mee uitpakt: "to make good programmes popular and popular programmes good" en "the market has taken over from the academy". Dr. Peter Nikken, van de Stichting Jeugdinformatie Nederland, in Utrecht, overdonderde zijn gehoor met allerlei statistische gegevens, die echter weinig concreet nut hadden. Op donderdag 30 maart werd een hele dag, van 10 tot 18.30 uur, besteed aan de deontologie in de media.

Voor de middag spraken prof. Etienne Vermeersch, van de RU Gent, advocaat en docent Leo Neels en journalist Patrick Martens, van De Morgen, in zijn hoedanigheid van voorzitter van de raad voor deontologie. Van Etienne Vermeersch, die voor een prof een bijzonder goed inzicht heeft in de dagdagelijkse praktijk, onthouden we de uitspraak: "Zijn journalisten slechte mensen? Nee, journalisten zijn mensen die moeten werken in soms moeilijke omstandigheden en vaak onder hoge druk." Leo Neels besprak de criteria waaraan deontologie moet beantwoorden en riep de volksvertegenwoordigers op vooral geen nieuwe wetten te maken, maar verouderde wetten te schrappen, te beginnen met de wet van 1831 die stelt dat persmisdrijven moeten worden behandeld door het assisenhof.

Patrick Martens gaf uitleg bij de werking van de raad voor deontologie, stelde vast dat het water de raad aan de lippen staat en verdedigde de oprichting van een beter gestructureerde en georganiseerde raad voor mediadeontologie waarin, naast de journalisten, ook de hoofdredacteurs, de uitgevers en vertegenwoordigers van de gemeenschap zouden zetelen.

Calimero

De eerste sprekers na de middag waren de uitgevers. Peter Baert, gedelegeerd bestuurder van de Concentra Holding, las een ontwerp tekst voor over het standpunt van de uitgevers inzake deontologie in de media en gaf uitleg bij de deontologische code zoals die bestaat bij Het Belang van Limburg. Rik Denolf, voorzitter van de Roularta Media Group, benadrukte o.m. dat redactionele onafhankelijkheid niet het uitsluiten van de uitgever mag betekenen: "De uitgever is meer dan degene die papier en materiaal ter beschikking stelt." Vervolgens was het opnieuw de beurt aan de journalisten. Als voorzitter van WJ en AVBB herhaalde Luc Standaert, van Het Belang van Limburg, de oproep van Patrick Martens om een raad voor mediadeontologie op te richten en wees hij op het belang van de opleiding. "Deontologie begint niet als het fout loopt, maar bij de opleiding." Hij zag diverse mogelijkheden binnen het kader van de stageperiode van twee jaar. Zijn standpunt werd volledig bijgetreden door Alain Van Buyten, van de Vereniging van Journalisten van de Periodieke Pers, en Eric Pattyn, van het Verbond van Vlaamse Journalisten van de Periodieke Pers. Leo Hellemans, hoofdredacteur van de nieuwsdienst-tv van de VRT, gaf een eerder technische uiteenzetting over de werking van het redactiestatuut en de deontologische code bij de openbare omroep. In een nogal defensief exposé legde Piet Deslé, adjunct-directeur informatie bij VTM, waarom de commerciële zender geen deontologische code heeft: omdat de hoofdredacteur wordt beschouwd als verantwoordelijk uitgever. "Wie zich geschaad voelt, kan zich richten tot de geschillenraad voor radio en televisie of tot de rechtbank."

Ten slotte kwam Paul Jambers een potje uithuilen: nee, hij zoekt géén sensatie, nee, hij denkt niét aan de kijkcijfers, ja, hij is telkens opnieuw het slachtoffer van onrechtvaardige kritiek. Calimero dus.

Reageren

En nu? Het glas, de plas en alles bleef zoals het was? Zou kunnen. Maar misschien ook niet. Duidelijk is dat in brede kring, om te beginnen bij de journalisten zelf, de overtuiging groeit dat we moeten reageren tegen sommige ontwikkelingen, wegens niet koosjer. We moesten daarvoor niet wachten op de publicatie van 'Pers Vrijdal' van Hugo De Ridder. De discussie is al langer gaande. Wie de twee hoorzittingen in het Vlaams Parlement heeft meegeemaakt, kon vaststellen dat het beleid iets wil ondernemen, maar ook

EN IK GEEF HET WOORD NU AAN
 JOURNALIST VANMUIJL-DIE-HET ZAL
 HEBBEN OVER DE 'VRIJHEID VAN
 MENINGSUITING'...

kim

niet goed weet wat, want: zoveel hoofden, zoveel zinnen. Wat moet je ermee als A een redactiestatuut wil en B wil er geen, als X pleit voor een universitaire opleiding, Y voor een niet-universitaire en Z voor een post-universitaire? Dat hoeft echter niet te betekenen dat het eindrapport straks ergens in een schuif zal sneuvelen. Hoe dat praktisch kan worden ingevuld, moet nog worden bekeken, maar bvb. de idee van Luc Standaert om het volgen van een gemeenschappelijke theoretische vorming op te nemen in de twee stagejaren en dus bij de voorwaarden om erkend te worden als beroepsjournalist, kon duidelijk op instemming rekenen. De opmerking dat uitgevers zonder enige aarzeling tientallen miljoenen investeren in het internet of in nieuwe computersystemen, maar krenterig doen over enkele miljoenen voor de opleiding van hun eigen personeel, viel ook niet in dovemansoren. Volksvertegenwoordiger en ex-journalist Van Wallendael schrok behoorlijk toen hij hoorde dat de raad van deontologie wel eens kon worden opgeheven. Wellicht is een bredere en beter onderbouwde raad voor mediadeontologie niet zó ver weg. In ieder geval is het

zeker dat de commissie Cultuur, Media en Sport er in sterke mate van overtuigd is dat niet mag worden geduld dat in de media de wetten van het Wilde Westen zouden gelden. Dat uitgevers en/of journalisten liever niet hebben dat iemand onder de lakens komt kijken, is een zwak argument. Media hebben een maatschappelijke en educatieve taak. Bijgevolg is het evident dat ze zich moeten onderwerpen aan een regelgeving, net zoals de vrije markt-economie wordt bijgestuurd met allerlei sociale correcties.

Envoy

Dit nog: Jammer genoeg was de belangstelling van de media en van de journalisten bijzonder gering. Vreemd. Over alles en iedereen hebben we onze zeg en om te mopperen zijn we er altijd bij, maar als de vertegenwoordigers van het soevereine Vlaamse volk anderhalve dag uittrekken om experten te horen en van gedachten te wisselen over fundamentele facetten van de media, vinden de journalisten zelf het niet nodig om eens te gaan luisteren, laat staan daarover te berichten. Raar volkje, wij.

Journalisten en mediadirecties hebben elkaar nog veel uit te leggen

Over (de bevordering van) kwaliteit en deontologie van de nieuwsvoorziening is het laatste woord nog niet gezegd. De voorbije hoorzittingen in het Vlaams Parlement releveerden punten van consensus en van dispuut tussen de Vlaamse mediamanagers en hun journalisten op de werkvloer. Een overzichtje.

Pol Deltour

1. De band met het beroepsstatuut

De VVJ/AVBB dringt aan op de versteviging van het beroepsstatuut van de beroepsjournalist, als allereerste voorwaarde om kwaliteit en deontologie van de nieuwsvoorziening te vrijwaren. De Erkennings-commissie dient in dat licht dringend meer werkmiddelen te krijgen. De directies bekijken die vraag nog. Ze vroegen hun hoofdredacteuren onlangs om een advies over 'de finaliteit en de erkenningsvoorwaarden' van het statuut van beroepsjournalist.

2. De band met de werkvoorwaarden

De directies laten tot dusver na het debat over journalistieke deontologie te koppelen aan een discussie over de arbeidsvoorwaarden van de journalisten op de werkvloer. Voor de VVJ is dit nochtans essentieel: de kwaliteit van de nieuwsvoorziening hangt nu eenmaal onlosmakelijk vast aan een behoorlijke verloning, een draaglijke werkdruk en een minimum aan werkzekerheid. Aan die sociale minimumvoorwaarden wordt alsmat minder tegemoetgekomen. Een nieuwe dagblad-CAO dringt zich in dit licht absoluut op. Om dezelfde reden kunnen de werkgevers het hun journalisten niet kwalijk nemen dat dezen hun (wettelijk gewaarborgde) auteurs- en reproductierechten niet zomaar te grabbel gooien.

3. De band met de opleiding

De directies vallen hiervoor systematisch terug op bedrijfsinitia-

tieven. Althans, ze zéppen dat ze die (zullen) nemen. Voor het overige steunen ze het zogenaamde voorstel-Bob Van de Voorde om op universitair niveau een eenjarige, postacademische opleiding te creëren waaruit jaarlijks 25 gediplomeerde journalisten zouden voortkomen. De VVJ ziet de zaken toch enigszins anders. Veel belangrijker dan een opleiding vooraf (die toch geen enkele waarborg levert op werk in de journalistiek), vindt ze de reële (!) implementatie van vorming, stage en bijscholing na de aanwerving. Daarnaast bepleit de VVJ de uitbouw van het bestaande Instituut voor Journalistiek (avondonderwijs) tot een coördinatiecentrum inzake opleiding en een documentatiecentrum inzake journalistiek in het algemeen.

4. Deontologie begint op de werkvloer

De VVJ/AVBB dringt al lang aan op redactiestatuten als buffer tussen de redacties en hun respectievelijke directies. Deontologie begint nu eenmaal op de redactievloer zelf. De meeste mediamanagers krijgen rillingen als ze het woord 'redactiestatuut' nog maar horen.

5. Een Raad voor de Journalistiek

Het verst gevorderd lijken de plannen voor een Raad voor de Journalistiek. Zowel VVJ als uitgevers zijn gewonnen voor de oprichting van een VZW. Twistpunt blijft of en in hoeverre ook de overheid betrokken wordt in het project, in de persoon van afgevaardigde deskundigen (professoren, magistraten). De directies zien dat niet zitten, de VVJ wel.

Reportage

Vlaamse parlementsleden volgden de hoorzittingen rond deontologie en kwaliteit in de pers van nabij. De Journalist polste naar hun reactie.

Margriet Hermans (VU/ID 21) : Op het veld

'Tijdens de hoorzittingen ging nogal wat aandacht naar de opleidingsvormen voor journalisten. Ik geloof dat journalistiek een vak is dat hoofdzakelijk 'op het veld' wordt geleerd. Specifiek wat de deontologie betreft, is een soort stage misschien niet zo slecht. Uitgevers zouden jonge journalisten de kans moeten geven zich op die manier in te werken in deze toch wel zeer belangrijke materie. Hoewel ik nog niet zo vertrouwd ben met al wat ik hoorde in de zittingen, weet ik wel zeker dat beroepsdeontologie in de media zeer belangrijk is. Ook het belang van een goede nacheck van informatie, en een goede kwaliteit van eindredactie, kunnen nauwelijks overschat worden.'

Carl De Caluwé (CVP) : Creatieve opleidingsvormen

'Eén vaststelling kwam duidelijk in beeld tijdens de zittingen. Niemand wil blijkbaar een wettelijke regeling. Ik kan me daarmee verzoenen, maar dan hecht ik er wel véél belang aan dat gestreefd wordt naar goede opleidingsvormen en permanente vorming voor alle journalisten.

Niet alleen in de audiovisuele sector, maar ook met de uitgevers moet een creatieve manier gezocht worden naar zekerheden om kwaliteit te bieden en deontologische regels te (doen) respecteren. De Raad voor Deontologie, die momenteel steunt op veel te veel vrijwilligerswerk, verdient steun van de overheid.'

Jo Vermeulen (Agalev) : Ook vormgeving belangrijk

'Een wetgevend initiatief om de deontologie te regelen lijkt mij niet noodzakelijk. Wat men in de sector zelf kan regelen, doet men daar beter zelf. Kwaliteit in de media wordt sterk geassocieerd met inhoud. Ik vind dat ook de vormgeving belang heeft. Hoe wordt iets gebracht? Een kunstobject wordt ook niet beoordeeld op basis van wat het voorstelt. In de beheersovereenkomst is het belangrijk dat we een beetje vat krijgen op criteria die kwaliteit kunnen garanderen. Of de inhoud daarbij stichtend is of niet, vind ik maar één stukje uit de puzzel van het geheel. Vergelijk het met de Simpsons: Dat is prima kwaliteit, maar stichtend is soms nog wel wat anders natuurlijk.'

Tuur Van Wallendael (SP) : Geval per geval

'Er is een niet te ontkennen probleem in de perssector door de stijgende commercialisering. Ik geloof in zelfregulering waarbij de grootst mogelijke waarborgen ingebouwd moeten worden. Kwestie van de geloofwaardigheid te behouden is het noodzakelijk ook externe deskundigen hierbij te betrekken. Zowel in binnen- als in buitenland zijn er regelmatig botsingen. Die hebben te maken met het pleidooi voor privacy, en anderzijds de rechten van de maatschappij. Algemene regels stellen is niet mogelijk. Zaken moeten altijd geval per geval bekeken worden. Af en toe gebeuren er professionele flaters. En in de pers kunnen die wel bijzonder zware gevolgen hebben ...'

André Denys (VLD) : Secretariaat en ombudsdienst

'Ik pleit voor een Raad voor Mediaeontologie met actoren uit de media zelf. Momenteel vult ieder persbedrijf zijn deontologische principes zelf in. Een betere structuur en een uitgebreider kader lijken mij wel noodzakelijk. De Raad kan alleen een adviserende functie hebben, waarbij meer gezagkracht afgedwongen kan worden via ruimere publicatie van adviezen. Een Raad voor Mediaeontologie met een vast secretariaat en een eigen ombudsdienst zou zeer nuttig zijn in het spanningsveld tussen vrije meningsuiting en waarde van de individuele privacy. Een goed functionerende ombudsfunctie zou een eerste selectie maken en klagers individueel helpen.

Accreditatie Hannover 2000 nu aanvragen

Van 1 juni tot 31 oktober vinden alle journalisten tijdens de Expo 2000 in Hannover een speciaal ingericht perscentrum met optimale arbeidscondities, moderne informatietechnologie en professionele begeleiding. Belgische beroepsjournalisten kunnen nog tot medio april een accreditatie aanvragen voor 'Expo 2000'. Deze Duitse wereldtentoonstelling verwacht 23.000 bezoekers, en wordt daarmee het grootste internationale media-evenement dat ooit in Duitsland heeft plaats gevonden. Het communicatiebureau Kate Thomas & Kleyn is belast met het accrediteren van Belgische jour-

nalisten. Journalisten die hun perskaart voorleggen en een bevestigingsschrijven van de redactiechef, en die een pasfoto opsturen, krijgen in ruil een accreditatie en een speciale Expo-perskaart die toegang verschaft tot het Expo-terrein. Voor accreditaties kan men terecht bij Leen Wermos en Peter Mertens van Kate Thomas & Kleyn, Baron Robert de Vironlaan 5 te 1700 Dilbeek (tel. 02/569.36.44). Alle persberichten over Expo 2000 Hannover GmbH zijn te vinden op homepage. Daar stelt de gegevensbank mediaOnline ook gratis beeldmateriaal over de wereldtentoonstelling ter beschikking.

Onder embargo

Jos Stevens heeft de deur van het Belga-kantoor in het Antwerps Pershuis definitief achter zich dichtgetrokken. Op 31 maart klopte hij er moederziel alleen zijn allerlaatste uren achter de tekstverwerker van Belga. 'Een feestje? Waarvoor?'. Van het Belga-personeelsfeest dat enkele weken tevoren, tegelijk met het afscheid van de 'oude garde' was georganiseerd, had Jos amper weet. Een uitnodiging hiervoor heeft hem nooit bereikt. Collega Aad van Maanen blijft nog op post tot 12 april. Hij presteerde het in de afgelopen maanden ziek te worden. Die ziekte-dagen moet hij nu nog 'inhalen'. Aad heeft beloofd na 12 april eens te komen buurten bij de redactie van De Journalist. *** **TV-Brussel** heeft, voor de vierde keer op korte tijd aangeklaagd door het Vlaams Blok, ook nu weer gelijk gekregen van de Vlaamse Geschillenraad. Het Blok had TV-Brussel deze keer voor de Geschillenraad gedaagd omdat de zender onvoldoende aandacht zou besteed hebben aan een parlementaire tussenkomst van de partij. In deze laatste zaak werd TV-Brussel bijgestaan door de algemeen secretaris van de VVJ/AVBB. *** Bij **De Nieuwe Gazet** in Antwerpen werden met één klap liefst drie nieuwe redacteurs in dienst genomen. Het trio Anke Michels, Dimitri Anthonissen en Roel Veyt kon al bogen op een ruime ervaring als losse medewerker bij dezelfde redactie. *** **Ex-ATV-medewerker Jan Roets** sluit zich aan bij Artiesten voor Agalev en treedt aan op de Antwerpse groene lijst. *** **Bieke Ilegems**, ex-Babette in de soap-reeks Familie en eerder presentatrice bij VTM, is sedert twee maanden aan de slag als journaliste bij ATV. Begin april kwam zij voor het eerst op het scherm als ankervrouw. *** **Ingrid Pira**, die enkele maanden geleden haar drukke bestaan van Agalev-woordvoester ruilde voor een fulltime huismoederleven, trekt opnieuw de politiek in. Maar nu in een andere rol. In Mortsel wordt zij Agalev-lijsttrekker bij de komende gemeenteraadsverkiezingen. *** De kijkdichtheid van **Oproep 2020** op VTM is niet wat de commerciële omroep ervan verwachtte. VTM-baas Eric Claeys heeft justitie daarom laten weten dat hij het programma op de helling zet als de drempel van 30 procent niet wordt gehaald. Of hoe een al bij al lage criminaliteitsgraad ook nadelen heeft ... *** **Patiënten** schamen zich voor hun eczeem en kruipen in een hoekje. Veel mensen trekken zich op aan een vriendelijk woord of wat aandacht van een Bekende Vlaming. Ik schrok daarvan. In een veilige nieuwsstudio besef je dat vaak niet'. Dat zegt Levenslijn-meter Kathy Pauwels. *** In Hasselt scoorde **Frieda Van Wijck** niet meteen hoge ogen toen zij een reportage maakte over de blijde intrede van prins Filip en prinses Mathilde. De gelukwensen die goedmenende mensen hadden geformuleerd vond ze 'niet spitsvondig' en voor een streekgerecht van gehaktbrood met speculaas, haalde ze haar journalistieke neus op. *** De populaire krant **France Soir** zal 18 miljoen investeren in de Waalse krant Le Matin, en stelt voortaan ook technische expertise en artikelenaanbod ter beschikking van de Belgische krant. Behalve ook het Waalse Gewest, zouden ook nog een aantal Belgische bedrijven bereid zijn de noodlijdende Waalse krant uit het slop te helpen. *** **De Vereniging van Educatieve en Wetenschappelijke Auteurs** dringt er in een brief aan justitieminister Verwilt op aan dat ons land eindelijk werk maakt van de invoering van het leenrecht. De wet op het auteursrecht werd terzake in 1998 al aangepast, maar uitvoerende maatregelen werden nog altijd niet genomen. *** Voor de Brusselse rechtbank loopt nog maar eens een mediaproces. Een vrouw die zich eind 1998 bekocht voelde omdat zij na de uitzending van Goedele nog gefilmd werd met een verborgen camera, eist nu anderhalf miljoen schadevergoeding. *** Intussen zijn **Chris Cockmartin** en **Goedele Liekens** bezig met de productie van 'Recht van Antwoord'. Dit nieuwe concept zal aan het publiek een forum bieden 'dat vergelijkbaar is met de brievenrubriek in een krant'. Wie zich verongelijkt voelt, krijgt een uitlaatklep. *** **Journalist Dirk Musschoot**, chef van de Gentse stadskrant De Gentenaar, publiceerde zopas 'De Vlamingen op de Titanic'. Musschoot schetst de lotgevallen van 27 landgenoten. Zeven overleefden de ramp, twintig kwamen om. Het is meteen de eerste keer dat op grote schaal een onderzoek naar die opvarenden werd gedaan. Het boek verscheen bij Lannoo, telt 224 bladzijden en kost 795 Bf. *** **Free-lance beroepsjournalist Hans Vandeweghe** is eindredacteur van het zopas verschenen boek 'De zaak Festina - het recht van antwoord van dokter Eric Ryckaert', dat op 29 maart in Tielt werd voorgesteld. Het boek verscheen bij Lannoo-Tirion, telt 208 pagina's en kost 595 BEF. *** **Guido Verdeyen**, bestuurder en directeur-generaal van de Vlaamse Uitgevers Maatschappij en gedelegeerd bestuurder van Het Volk, wordt ook bestuurder van Xeikon. De benoeming bij deze wereldleider in digitale druksystemen uit Mortsel kadert in een overdracht van Agfa aan Xeikon. De Xeikon-groep stelt 900 mensen tewerk en verkoopt producten in meer dan 40 landen.

Toogpunt

4 Antwerpse journalisten - van links naar rechts op de foto - Rudy Collier (ATV), Roger Van Houtte (GvA), Guy Fransen (Het Nieuwsblad) en Wim Verhoeven (De Nieuwe Gazet) troffen elkaar op 3 april aan de debattafel van 'Toogpunt'. De vier dienden elkaar en het publiek van antwoorden ter gelegenheid van het debat 'Politiek en Media onder de loep' bij het Antwerpse ACW. Moderator was Hedwige Staepels van het ACW. Wim Verhoeven stelde o.a. dat

'elke dag een goede basiskrant maken voor het bestaande lezerspubliek' het hoofddoel van de redactie is. Promotie voeren om nieuwe lezers bij te winnen, komt daar uiteraard bij. Rudy Collier stelde dat goeie journalisten en een goeie redactie heel belangrijk zijn, maar daarbij moet het product ook goed aangebracht worden. 'Krantenstukken in te kleine lettertjes, waardoor onleesbaar, hebben ook geen succes'. Roger Van Houtte haalde een voorbeeld aan van hoe de eindredactie totaal opnieuw het beeld kan bepalen van een item. 'Samen met een collega nam ik eens een interview af van Anke Vander Meersch. Dat gebeurde op een ongelukkig moment. De ex-miss aasde op een verkiesbare plaats bij de VLD en wilde eigenlijk niet veel zeggen. We maakten een niet spectaculaire, niet al te lange tekst voor een niet spectaculaire pagina met één foto. De eindredactie plaatste daar nog vijf foto's bij ...'

Guy Fransen speelde in op het steeds toenemende aantal BV's dat de politieke arena in duikt. Hij wil aan belangstellenden die nog naar de Antwerpse gemeenteraad komen, een medaille voor moed en zelfopoffering geven. 'Het lijkt daar soms meer op het Echt Antwaarps Theater. Er mogen wel wat smaakmakers bij zitten. Maar ze moeten daar toch beseffen dat ze over een portefeuille beschikken van 38 miljard'. (AD)

Job@ zoekt free-lance journalisten met een stevige economische bagage en een free-lance eindredacteur die Van Dale, het groen boekje en het Stijlboek van de Standaard als gidsen neemt. Schrijven kan naar Stef Swinnen, Gossetlaan 54 te 1702 Groot-Bijgaarden.

VRT zoekt een cameraman eng, een beeldcorrector, een eng-monteur, een beeldbandtechnicus, een Elan-ontwikkelaar & operator, een geluidsverantwoordelijke, een technicus TV-eindregie en lijnencentrum en een cameraman multicamera. Voor al deze functies, waarvan de ene al technischer dan de andere en de ene al meer journalistiek georiënteerd dan de andere, kan per e-mail gesolliciteerd worden bij marc.goovaerts@vrt.be.

Wolters Kluwer zoekt een projectredacteur die meehelpt aan de publicatie als jaarboeken, CD-ROMs en internetinformatie voor de verzekeringssector. Solliciteren kan per e-mail naar hr@wkb.be.

KAV zoekt een voltijdse redactiemedewerk(st)er voor een vervangingscontract van mei tot december 2000 voor ledenblad 'Vrouw en Wereld'. Affiniteit gewenst met thema's lifestyle, interieur en mode. Solliciteren kan per e-mail naar bettie.geelen@kav.be.

KULeuven zoekt een directeur dienst communicatie voor de beleidsvoorbereiding en de coördinatie van de externe en interne communicatie van de KULeuven. Reageren kan per e-mail naar griet.verbist@pers.kuleuven.ac.be.

De Stad Vilvoorde zoekt een communicatieambtenaar voor de uitbouw van de interne en externe communicatie van de stad. Kandidatuur stellen of meer informatie bekomen kan op de personeelsdienst van het stadhuis, Grote Markt, 1800 Vilvoorde.

Het Belgisch leger zoekt naar kandidaten, in het bezit van een licentiaatsdiploma. Eén van de mogelijke diploma's waarmee gesolliciteerd kan worden, is communicatiewetenschappen. Deze kandidaten zullen terecht komen bij de luchtmacht. Folders met concrete proceduremogelijkheden kunnen bekomen worden op het gratis telefoonnummer 0800-14936.

Flanders Expo Gent zoekt een pers & communicatie assistent die zowel voor de externe (pers)relaties als voor de interne communicatie ingeschakeld zal worden. E-mailen kan naar hrs.gen@eyc.be.

Het Wit-Gele Kruis Vlaanderen zoekt een communicatiedeskundige die de coördinatie en het beheer zal doen van de interne en externe communicatie. Kandidaten kunnen beschikken over een grauaat in de communicatiewetenschappen, of sociaal verpleegkundige zijn met eventueel bijkomend diploma. Schrijven kan naar Directie Wit-Gele Kruis Vlaanderen, Adolphe Lacomblélaan 69 te 1030 Brussel.

RMB, Reclameregie - Bioscoop - TV - Radio - Pers & Online, zoekt een external communication executive die zal instaan voor de organisatie van externe communicatieacties zoals mailing, tijdschriften, public relations e.d. Handgeschreven brieven kunnen gestuurd worden naar RMB, tav Laetitia Schmitz, Kol. Bourgstraat 133 te 1140 Brussel.

Delhaize zoekt een coördinator interne communicatie die o.a. samen met het intern redactiecomité en het extern bureau zal instaan voor het intern bedrijfsblad. E-mailen kan naar vvoegeer@delhaize-de-leeuw.be.

Gerrit Snel & Co, communicatiebureau dat tien jaar bestaat, zoekt een communications assistent die zal instaan voor de controle op alle in- en uitgaande communicaties. E-mailen kan naar gerritsnel@gerritsnel.be.

Hilti Belgium, gespecialiseerd in de studie, ontwikkeling, productie en commercialisatie van een uitgebreid gamma professionele producten voor bouw en industrie, zoekt een marketing communication manager die verantwoordelijk zal zijn voor interne en externe communicatie in de hele Benelux. Een handgeschreven brief kan geschreven worden naar mw. Jacobs, Bettigem 12 te 1731 Zellik (Asse).

Petroleumbedrijf Seca zoekt een assistent advertising & communication die zal instaan voor de coördinatie van folders, catalogi, voor de interne communicatie en voor medewerking aan de internetsite. E-mailen kan naar Ann.Deweever@usa.conoco.com.

Dow Chemical Company, wereldwijd opererende onderneming die met een sterk fundament in wetenschap en technologie een portfolio ontwikkelt en produceert van chemische, agrarische en kunststof producten en diensten voor klanten in 168 landen, zoekt een communication specialist voor interne communicatie binnen de Benelux. Solliciteren kan in het Engels bij Dow Benelux, tav Agnes Van den Berg, Postbus 48, NL-4530 AA Terneuzen.

PAKBLAD

PAKBLAD, de Nederlandse vakkrant over verpakkingstechnologie, krijgt steeds meer abonnees in België. Daarom willen wij onze berichtgeving over ontwikkelingen op de Belgische markt uitbreiden.

Wij zoeken enkele

ERVAREN FREE LANCE JOURNALISTEN (m/v),

die zich thuisvoelen in een business to business-omgeving en het schrijven van (rechtstalige) artikelen over ingewikkelde, technische onderwerpen als een uitdaging ervaren. Zij verstaan de kunst om de inhoud en de vorm van hun bijdragen optimaal af te stemmen op hun lezersdoelgroepen. In het geval van PAKBLAD is dat het management van het verpakkende bedrijfsleven en van de verpakkingindustrie.

Kandidaten beschikken over een vlotte pen, een gezegen taalbeheersing en aantoonbare journalistieke ervaring, bij voorkeur opgedaan in de dag- en/of weekbladesector. Zij zijn bereid zich grondig te verdiepen in het verpakkingsvak. Kennis over 'verpakkingsinterne' bedrijfstakken, zoals de levensmiddelensector, de farmaceutische industrie en de cosmetica-branches, strekt tot aanbeveling. Deze kennis geldt voor bekendheid met een verwante discipline, als industrieel ontwerpen, machinebouw, (nie)chemie of voedseltechnologie.

Belichtingen: René Cramer, hoofdredacteur,
tel. (0314) 543 388, e-mail: rc@pakbl.nl

Schriftelijke sollicitaties kunt u binnen tien dagen na het verschijnen van dit blad richten aan:

Elsevier Bedrijfsinformatie,
t.a.v. de hoofdredacteur van PAKBLAD,
Postbus 4, NL-7000 BA DOETINCHEM, Nederland.

Fuji en Nikon bekronen persfotografen

Op 4 april werden de winnaars bekend gemaakt van diverse persfotowedstrijden. Stephan Vanfleteren (De Morgen) werd reeds in november 1999 door de jury aangewezen als beste Belgische persfotograaf. Hij won de Belgian Fuji Press Photo Awards, ten bedrage van 60.000 fr. en kreeg ook de eerste prijs in de categorie 'Features', goed voor nog eens 30.000 fr., voor de foto 'Exodus Kosovo'. In de categorie 'News' won Nathalie d'Ydewalle (Photo News) voor de foto 'Objet de la consommation ou etre ...vivant?'. Zij won hiermee de som van 30.000 fr.

In de categorie 'Sports' won Tim De Waele (Iso Sport) met de foto 'André Agassi'. Ook hij kreeg hiervoor een geldprijs van 30.000 fr. In de Belgische jury zetelde o.m. VUM-fotograaf Bob Coecke, bestuurslid van de VVJ en van de Belgische Foto- en Filmpers. Vanfleteren mocht intussen omwille van zijn schitterende nationale resultaten ook deelnemen aan de Europese finale, georganiseerd door Fuji Photo Film Europe, op 20 februari in Athene. Daar eindigde hij als tweede in de rij van de laureaten. Hiermee sleepte Vanfleteren nog maar liefst prijzengeld voor 240.000 fr. mee naar huis.

Tegelijk met de Fuji-prijzen, werd ook de 'Nikon Press Photo Award 1999' uitgereikt aan Tim Dirven (De Morgen). De jury bekroonde de persfoto die 'van de meest uitzonderlijke journalistieke en artistieke waarde getuigde'. De onderwerpkeuze was vrij. Enige vereiste was dat de foto een beeld toonde uit de Belgische actualiteit in 1999. Tim Dirven uit Brussel won hier de eerste prijs, ter waarde van 100.000 BEF waarvan de helft in geld en de helft in fotomateriaal, voor zijn 'dioxinekippen'.

Ludo Mariën (Gazet van Antwerpen) werd genomineerd voor zijn 'Waarom?', en Olivier Polet (freelance) werd genomineerd met 'Joyeuse entrée à Bruges'. Beide laatstgenoemden kregen fotomateriaal ter waarde van 50.000 fr.

1e prijs "FEATURES"
en Best Belgian Press
Photographer
Stephan Vanfleteren
(De Morgen)
"Exodus Kosovo"
1999 Belgian Fuji
Press Photo Awards

"Dioxinekippen"
Tim Dirven
(De Morgen)
winner
Nikon Press
Award 1999

"Waarom?"
Ludo Mariën
(Gazet van
Antwerpen)
nominated Nikon
Press Photo Award
1999

Vlaams-Brabant schrijft persprijs uit

De provincie Vlaams-Brabant schrijft dit jaar voor de tweede keer een persprijs uit. Een professioneel journalistiek werk dat bijdraagt tot een betere beeldvorming over de provincie, bestuur en/of regio zal worden bekroond met een bedrag van 100.000 BEF. In aanmerking komen Nederlandstalige stukken die in de loop van 1999 verschenen in de geschreven pers of uitgezonden op radio en televisie. Het moet gaan om media die in Vlaanderen verdeeld worden. Enkel erkende journalisten kunnen meedingen. Bijdragen aan deze wedstrijd moeten uiterlijk op 31 mei bij de provincie toekomen. De provincie wil met haar initiatief de kwaliteit van journalistieke bijdragen over de provincie en/of regio stimuleren.

Voor meer inlichtingen: Provincie Vlaams-Brabant, Informatie-dienst, Diestsesteenweg 52, 3010 Leuven 016/26.71.60.

Mensen achter het nieuws

Verduyn is back in town

Ludwig Verduyn is nooit moeilijkheden uit de weg gegaan, en de moeilijkheden gingen hem niet uit de weg. Resultaat: een journalistieke loopbaan met nogal wat botsingen. Enkele maanden geleden was het trouwens goed raak. Met iets teveel vertrouwen in een bron en in de documenten die ze hem in handen speelde, dichtte hij de huidige financieelminister een geheime rekening bij de KB-Lux toe. Niks van waar. Rechtszaak aan het been en deur dicht bij 'De Morgen'.

Wout Pittoors

'Ja jongen, in deze affaire zat ik volkomen verkeerd. Ik wens daar voorts niets meer over te zeggen. We zullen wel zien hoe het afloopt'. Voilà. Verduyn is na deze klap enige tijd met de kop in de pluimen gaan zitten. Het was voor hem wel een zeer vreemd gevoel om even als onderwerp door de media te koersen en niet als auteur. Intussen is deze zeer gedreven maar ook zeer innemende West-Vlaming de schok te boven gekomen en wil hij terug in de stad. Dat gebeurt ergens in mei met een boek over de 200 rijkste families in ons land, een project dat hij destijds bij 'De Morgen' wou opstarten. De publicatie ervan zou gekoppeld worden aan een reeks in een weekblad, maar daarover wordt nog onderhandeld.

En het is nog niet gedaan. Na de zomer wil hij een werk over de 200 machtigste mensen in België op de markt brengen. Dat is minder evident omdat de parameters wat anders liggen. 'Zo'n boek vergt nogal wat actualisering', zegt Verduyn, 'maar het kan sociaal gezien heel belangrijk zijn. Ik ken een matrassenmaker die tot de 200 machtigste families van het land behoort maar die buiten de arbeid die hij verschaft – maatschappelijk eigenlijk weinig weegt. Heel wat minder in elk geval dan spoorbaas Etienne Schouppe om maar iemand te noemen. Vandaar dat ik de macht en haar fluctuaties zo boeiend vind. Het wordt wel stilaan oppassen geblazen. Zijn Destickere en Dehaene bijvoorbeeld nog machtige mensen?'

Verduyn droomt van goede onderzoeksjournalistiek. Hij verdedigt die met hand en tand en heeft zo zijn rake bedenkingen omtrent het 'Fonds Pascal Decroos' met zijn werkbeurzen 'aan bijzondere journalistieke projecten'. Hij vindt dat zo'n Fonds eigenlijk niet zou mogen bestaan. Uitgevers en hoofdredacteurs hadden het 'investigative journalism' op hun redacties al lang de nodige ruimte moeten geven. 'Ze hebben dat niet gedaan en ze zijn het allicht niet van plan, zelfs al staan er een aantal hoofdredacteurs met hun foto in de advertentie van het Fonds', meent hij.

Het gewezen lid van de hoofdredactie van 'De Morgen' haalde een licentie 'pol-en-soc' aan de Gentse Rijksuniversiteit. Zijn thesis handelde over het tijdens W.O.II in alle door de Duitsers bezette gebieden verschijnende weekblad 'Signaal', een verschrikkelijk propagandavod, maar technisch en fotografisch zijn tijd ver vooruit. Over die thesis liet Verduyn geen mos groeien. Hij publiceerde ze als boek. Zijn carrière liep van het tweetalige economisch maandblad Le Marché/De Markt naar de 'Financieel-Economische Tijd' waar hij zo'n acht jaar werkte tot zijn boek over het bedrijf 'Beaulieu' van textielboer De Clerck bij FET-uitgever V.E.V. voor diepgaande ver-

stoordheid zorgde. Vlaanderen bleek nog maar eens een zeer klein landje te zijn.

Zo kwam Verduyn bij De Morgen terecht, waar hij zich binnen de hoofdredactie onder meer ook met budgetcontrole bezig hield. Dat was nogal wat werk, zeker als je dan ook nog aan het KB-Lux-dossier begint te spitten. 'En mijn probleem is', zegt Verduyn, 'dat ik slecht kan delegeren. Daar moet ik hoogstnodig iets aan doen'.

Johan Van Cutsem

Fotopersprijs Vlaanderen

Op 31 maart werden in de KBC-Toren te Antwerpen, in aanwezigheid van gouverneur Paulus en 400 genodigden, de laureaten bekend gemaakt van de negende editie van de Fotowedstrijd Vlaanderen. Deze steeds aan prestige winnende wedstrijd wordt georganiseerd door de Afdeling Antwerpen-Limburg van de Beroepsunie voor Foto- en Filmpers in België. Voor deze negende editie werden 190 foto's ingezonden.

De jury, voorgezeten door Eugène Van Hoye, directeur van het Provinciaal Museum voor Fotografie Antwerpen, bestond uit vertegenwoordigers van de sponsors en de communicatieambtenaar van de provincie Antwerpen. De foto's werden beoordeeld op hun actualiteitswaarde, onderwerp en creativiteit en hielden minder rekening met de technische kwaliteit. De tentoonstelling van een uitgebreide selectie van de inzendingen, en uiteraard de winnende foto's, kunnen in de Scaldiszaal op de benedenverdieping van de KBC-Toren aan de Antwerpse Eiermarkt bekeken worden elke werkdag van 9 tot 16 uur, op donderdag van 9 tot 18 uur. De tentoonstelling loopt nog tot 9 juni 2000. Behalve met foto's, kunnen de bezoekers ook kennis maken met de nieuwste apparatuur voor de fotojournalist, onder meer met digitale camera's en systemen voor beeldtransmissie.

Op 19 maart 2000 overleed aan de gevolgen van een slepende ziekte maar toch nog onverwachts, de Antwerpse luchtfotograaf Guido Coolens. Coolens was samen met Jan Prenen, voorzitter van de afdeling Antwerpen-Limburg van de Foto- en Filmpers, stichter van de Fotopersprijs.

Jan Prenen, sedert 50 jaar een boezemvriend van Coolens, omschreef hem als een dapper en energiek mens die in zijn hart altijd een fotojournalist bleef. Het feit dat Coolens een hart voor de (foto)journalistiek bewaarde, blijkt niet alleen uit zijn onverdroten inzet voor de Antwerpse fotopers, maar ook uit zijn jarenlange gulle medewerking als beheerder van het Antwerps Pershuis. Coolens startte zijn carrière in 1950 als fotograaf bij Gazet van Antwerpen, maar bouwde nadien een internationale reputatie op met zijn fotobedrijf dat zich specialiseerde in luchtfoto's.

Bij de RUG lieten liefst drie prijswinnaars zich voor de gelegenheid zelf van hun mooiste kant zien

Prijs Guido Coolens :

Jan Van de Perre met de foto 'Kosovo'

Prijs KBC Bank & Verzekering :

Peter De Voecht met de foto 'CVP/Dehaene'

Prijs BASF :

Bert Hulselmans met de foto 'De Winter op 1 been'

Prijs Brouwerij De Koninck :

Paul Bolsius met de foto 'Koning en Koningin'

Prijs Ford MC Belgium :

Tim Dirven met de foto 'Moeder en kind'- Aids'

Prijs Electrabel :

Ludo Mariën met de foto 'Eclips uit vliegtuig'

Prijs Metro-Foto :

Marc De Roeck met de foto 'Eclips met 4 mannen'

Loonsverhoging Nederlandse journalisten

De Nederlandse dagbladjournalisten krijgen 7,2 procent méér loon. Dat werd op 6 april beslist tijdens onderhandelingen die leidden tot een nieuwe CAO tussen de Nederlandse Dagbladpers (NDP) en de journalistenvakbond (NVJ).

Met terugwerkende kracht tot 1 januari 2000 krijgen de Nederlandse journalisten er 3,5 procent bij. Per 1 januari 2001 komt er nog eens 3,7 procent extra in hun loonzakje. NDP en NVJ hebben ook afspraken gemaakt over ... kinderopvang. Zo komt er vanaf 1 augustus een mogelijkheid tot naschoolse opvang. NDP en NVJ zijn het ook eens geworden over de instroom van jonge collega's. Op elke vijftig journalisten zullen de kranten een jongere collega bij in dienst nemen. In totaal zullen door deze maatregel 75 nieuwelingen in de dagbladpers terecht komen.

Pub Q
alcatel

**Q pub
citroën**